

Επόμενη ημέρα δεν υπάρχει

14/Jan/2019 00:03

Του Γιώργου Κράλογλου

Με δύο νέα ισχυρότατα "σώματα" περνάμε στη νέα φάση της ελληνικής σοβιετίας. Τους μετακλητούς και τους επιδοματούχους. Η ανάπτυξη μας χαιρετάει...

Ηυποθηκευμένη (έως το 2118) σοβιετική Ελλάδα, με υποχρεώσεις για πλεονάσματα 3,5% (2019-2022) και 2% (ένας Θεός ξέρει μέχρι πότε -και ας μην πιστεύουμε στα χαρτιά...) θα "ανασαίνει" στο βαθύ της κώμα... (λόγω ανυπαρξίας οξυγόνου από εθνική παραγωγή), "διασωληνομένη" με τους φόρους (συμπεριλαμβανομένων και των νέων που έρχονται), τις εισφορές, τα 75.000 σπίτια, οικόπεδα, εργαστήρια, αποθήκες, μάντρες των πλειστηριασμών και τις, 125 δισ., κατασχέσεις αντίστοιχες προς τα χρέη του λαού (λεφτά δεν υπάρχουν να πληρωθούν), δεν έχει επόμενη ημέρα. Ό,τι και αν ακούσουμε στα παλιομοδίτικα και τετριμμένα προεκλογικά συνθήματα.

Γιατί όμως, παρ' όλα αυτά, θα ζήσει και θα υπάρχει η Ελλάδα; Γιατί οι πολιτικοί της, οι ψηφοφορίες της στη Βουλή και οι υπογραφές των κυβερνήσεών της είναι χρήσιμες και προγραμματισμένες στρατηγικές Αμερικανών, Γερμανών και συγκεκριμένων, εκτός Ε.Ε. τακτικιστών... στην ολοκλήρωση ανακατατάξεων στα Βαλκάνια (οι ενεργειακών κυρίως) και στο Αιγαίο.

Κατά τα άλλα η Ελλάδα, ως πλήρως εισαγωγική και βιοτεχνική σε ποσοστό 98,5%, με την αγροτική παραγωγή (κυρίως λαδιού) να τροφοδοτεί το ιταλικό "σωματεμπορικό εξαγωγικό σύστημα" (προς Κίνα) και να καλύπτει υπολείμματα αναγκών της Ισπανίας (χωρίς κέρδος κέρατα...) δεν ενοχλεί την Ε.Ε. αφού παραμένει έξω από τον ευρωπαϊκό χάρτη ανταγωνισμού.

Συνεπώς το "νόμισμα" της ανάπτυξης που επικαλείται ο ΣΥΡΙΖΑ και με το οποίο παίζουν τα κόμματα εξουσίας (εκλογές γαρ...) είναι κίβδηλο. Ανάπτυξη με 1,5%, λογαριάζοντας λεφτά από την αποκρατικοποίηση, κάποιες επενδύσεις που ξεκίνησαν προ 10ετίας!!! και τον πρόσκαιρο τουρισμό με τσουλήθρες... στη λεκάνη της Μεσογείου ανάλογα με το πώς θα "κάτσει" η Μεσόγειος... είναι μόνο για καναπέ την ώρα της τηλεόρασης μασουλώντας, για βραδινό..., τον πασατέμπο από το ψιλικάτζίδικο της γειτονιάς...

Ζητώσυγγνώμη, που διακωμωδώ την κατάσταση για την οικονομία άλλα όταν έχεις μια Ιρλανδία να βγαίνει από τα μνημόνια με ρυθμούς ανάπτυξης 4-5%, και μερίδιο, πάνω από 30%, στην πύτα των ευρωπαϊκών επενδύσεων, την Πορτογαλία με ρυθμούς 3,5% και φουλ επενδύσεις και τις διπλανές σου Ρουμανία και Τσεχία, να σου "κλέβουν" επενδυτές, για ποια ανάπτυξη να μιλάμε στην Ελλάδα της φορολογικής σφαγής και του εξωτερικού, εσωτερικού (φανερού και κρυφού) χρέους να κοιτάει ως κορυφή... τα 700 δισ. ευρώ.

Γιαποια ανάπτυξη να μιλάμε, (με την οποιαδήποτε οικονομική πολιτική) όταν ξεκινάς από υποχρεωτικά πλεονάσματα σε διάρκεια δύο γενεών και το Τραπεζικό –χρηματοδοτικό σου σύστημα σε κατάσταση δανεισμού και όχι δανειοδοτήσεων...

Ποιαμπορεί να είναι η επόμενη ημέρα σε μια οικονομία όπου το νέο καζίκι... της είναι η φυγή και από τα "κοράκια" (πείτε τα και fund...) γιατί την επόμενη 10ετία στην Ελλάδα κανείς δεν θα σηκώσει τα λεφτά από τα στρώματα και από τις γλάστρες να αγοράσει ακίνητα των κόκκινων δανείων...

Έχουμεδιερωτηθεί πως θα περάσουμε το "καρκίνωμα" των κόκκινων δανείων που σήμερα χειρίζεται, με το σύνθηρες τραλαλά... στίλ του, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα συνεταιρικά του;

Σεμια κουτσή, αναχρονιστική, κρατικοδίαιτη, ανελεύθερη και ελεγχόμενη οικονομία, όπως η ελληνική, με ανάγκες σε μεγάλες επενδύσεις 150 δισ. ευρώ (στα επόμενα 3-4 χρόνια) και θέσεις εργασίας τουλάχιστον για 500.000 άνεργους, (οι οποίοι παραμένουν στη χώρα λόγω του συνδυασμού "επιδόματα συν μαύρα μεροκάματα") ποια επόμενη ημέρα να περιμένεις...

Δηλαδήθα αλλάξει μέσα στο 2019-2020 στην εικόνα της οικονομίας για να παραμείνουμε έξω από τα μνημόνια (όπως φαίνεται προς ώρας...) να μεταβληθεί η ψυχολογία (επιχειρηματική και αποταμιευτική), και να χρηματοδοτηθεί προκειμένου η αγορά της να στραφεί σε επενδύσεις για να φέρουμε αναπτυξιακούς ρυθμούς, 4-5%, ικανούς να γυρίσουν σελίδα...

Τίποτεδεν θα αλλάξει. Κανείς δεν μπορεί να φέρει επόμενη ημέρα στην Ελλάδα και την οικονομία της, όταν ο κύκλος των πολιτικών εξελίξεων, που ανοίγει με τις εκλογές του 2019 και θα κορυφωθεί στις επόμενες εκλογές (όποτε και όσες... αν γίνουν), δεν αφήνει κανένα περιθώριο (στα ελληνικά πολιτικά δεδομένα) για παρεμβάσεις, με "συνταγή" την οικονομική πολιτική που επιβάλλεται, σε κάθε μορφή εξόδου από μνημόνια (μεταρρυθμίσεις, αποκρατικοποιήσεις, σταθερά μακροπρόθεσμα φορολογικά κίνητρα). Εκτός αν μιλάμε για επιστροφή στα μνημόνια... Κάτι τέτοιο ασφαλώς και θα φέρει την επόμενη ημέρα... στην Ελλάδα...

george.kraloglou@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)